

tam pusté. Še bolj serditi boj se vname drugi dan že pred solnčnim vzhodom, bojevavno polje se razširi do 6 čevljev. Proti poldnevu se pa zmagovavna stranka za 10 čevljev naprej pomakne. Bojujejo se tako serdito, da, ako jih motiš, se še za to na zmenijo. Kar je posebno čudno, je to, da poznajo ena drugo, in da, ako se v naglici sprimate mravlji enega kupa (kar se kaj lahko zgodi, ker napadajo eno drugo le z odpertim gobčekom), se zopet urno spusté, ter se potem s čutnicami gladite. Med tem pa, ko se ene bojujejo, opravljajo druge doma svoja dela, druge gredo živeža iskat in zopet druge vjetnike domu vlačijo v robstvo. Dež naredi navadno konec bojevanju, in od tega časa se potem skerbno ena druge ogibljejo. — Da bi se pa mravlje za zimo z živežem preskerbovale, ni res, ker ta čas se globokeji zarijejo in oterpnejo, po takem tudi živeža ne potrebujejo; mogoče, da si v vročem pasu zemlje za čas deževja z živežem preskerbujejo.

(Konec prih.)

P a š n i k.

Ljubezen do staršev, bratov in sester. Odgojnik naj pri otrocih nikar ne zanemarja njezne cvetice — ljubezni do staršev, bratov in sestic. Domača hiša vstvarja pri otroku prvi nagib do nježnih občutkov. Ljubezen do staršev je otrokom že naravno prirojena. Ta občutek, akoravno je pri začetku še nekako bolj telesen, se v otroških sercih bolj in bolj zlahtni in je pozneji popolnoma blag in naj čistejega vira. Ravno tako je tudi z ljubeznijo do bratov in sester. Otrok, ki ljubi svoje starše, ljubi tudi vse tisto, kar je staršem drago in milo, tedaj tudi svoje brate in sestre. Odgojnik naj se skerbno varuje, da pri otrocih nikakoršno ne kali ljubezni do staršev, bratov in sestic, temuč naj te blage občutke mladega serca po vsi svoji moči lepo varuje in prav skerbno goji. Vidi se, da ravno pri nas — po Slovenskem — ljubezen do staršev in do bratov in sester sploh pri mladini prostega ljudstva ni kaj dobro vkoreninjena, in da se le prepogosti vidijo in slišijo v domači hiši med svojimi žalostni prepiri. Se vé, da so tu starši sami naj več krivi, ako jih njih otroci pozneji ne spoštujejo, vendar tudi učitelj pri mnogih okolnostih lahko napeljuje otroke že v prvi mladosti, da ji ne usahne ta nježna cvetica — ljubezen do staršev, do bratov in sester.